

1994, altså hvad der er skrevet i beretningen. Man henholder sig udelukkende til, hvad der forventes at ske i 1995 og frem, så det må jeg også prøve at koncentrere mig lidt om.

Som ministeren sagde i sit indlæg, er der nye tider på vej i nordisk samarbejde, og nordisk samarbejde har faktisk hidtil været identisk med internt samarbejde mellem de fem lande og de tre selvstændige områder. Det er, som om det skulle være slut nu, eller også skulle det i hvert fald udbygges.

Vi kunne så tage en debat her i dag om det, der er sket indtil nu, og vurdere, om det har været godt. Det er der ligesom ikke lagt op til at man vil, og det tror jeg da er ret godt begrundet, for det, der er sket i nordisk samarbejde indtil nu, er egentlig ikke rigtig noget at prale af over for befolkningen.

Vi har så fået en ny rapport eller et forslag »Nordisk samarbejde i en ny tid«, og der er opstillet tre pinde om, hvad vi skal for fremtiden. Også dér vil jeg godt starte med lidt kritik. Vi får et 17 siders forslag skrevet på et ikke-dansk sprog. Jeg vil faktisk påstå, at der ikke er nogen her i salen, heller ikke de, der er ordførere, der har læst de 17 sider. Hvis der skulle være én, så ræk lige fingeren i vejret. Nej, der var ingen. Jo. Jeg tror, du lyver.

Med det store sekretariat og med de store udgifter, vi har, mener jeg det burde være en selvfølge, at vi i hvert fald havde affattet det på dansk, så også en ganske almindelig morsingbo kunne læse, hvad der stod. Hvis man skal forstå det her, skal man læse det mindst tre gange, og det synes jeg faktisk er for dårligt.

Men jeg vil prøve at koncentrere mig lidt om de tre pinde.

Pind 1 er det interne nordiske samarbejde, altså faktisk det, vi har haft siden starten i 1954, eller hvornår det nu var, det hele gik i gang.

Fremskridtspartiet har haft det synspunkt, at vi selvfølgelig skal have et samarbejde med vores nordiske naboer, men at det mere skal foregå på regeringsplan og ikke som nu, hvor det er folketingsmedlemmer og embedsmænd i stribevis, der rejser de nordiske lande rundt.

Pind 2 er så noget nyt: Det europæiske og internationale spørgsmål. Det er altså en ny søjle. Jeg vil hellere kalde det en dobbeltsøjle. Danmark er medlem af EU, og det er dér, vi taler om internationale spørgsmål med dem, vi skal snakke sammen med, og nu kommer både Finland og Sverige også med i EU. Jeg frygter altså, det bliver en dobbelt diskussion, hvor det

ene råd faktisk ikke rigtig ved, hvad det andet råd foretager sig.

Pind 3 hedder: Samarbejde med Norden i nærområder. Norden i nærområder kan jo være et vidt begreb, men syd for Danmark er de altså medlem af EU, og nord for de nordiske lande er interessen begrænset, så det må altså være de baltiske lande, man her tænker på. I den forbindelse har vi Østersørådet og andre organer, hvor man kan diskutere disse spørgsmål, så jeg mener faktisk heller ikke, at det er nødvendigt at have det som noget særligt under Nordisk Råd.

Vi har tilsyneladende fået nogle ret så fornuftige socialdemokrater i vort broderland Sverige, som vil til at skære og spare lidt, og det ser Fremskridtspartiet frem til. Jeg ved godt, at ministeren sluttede sin redegørelse med, at der indgås en slags kompromis, hvorefter der skal spares, jeg tror det er 30 mio. kr., hvis vi lægger tallene sammen, mens svenskerne vel har ønsket 150 mio. kr. Men vi håber i hvert fald, at det kun er et forlig for 1996, og at svenskerne vil kræve yderligere besparelser i årene fremover, for der er altså ingen tvivl om, at vi kun kan begrænse udgifterne ved besparelser.

Også konservative toppolitikere har en gang imellem nævnt ved festlige lejligheder, at der skulle spares på Nordisk Råd, men når de så kommer frem til linjen, er det også, som om De Konservatives mod har svigtet.

Hvis det er sådan, at svenskerne fremover holder fast på deres besparelsesmaal, bliver det vel også nødvendigt at diskutere besparelser helt ind til benet og altså måske en sammenlægning af Nordisk Ministerråds sekretariat med Nordisk Råds sekretariat. Jeg synes da godt, at jeg lige vil spørge ministeren, om det er noget, der har været diskuteret, eller om det er en meget fjern tanke.

Så hørte jeg i ministerens tale, at der som noget nyt er kommet en nordisk kultur- og miljøpris. Det vil jeg som fremskridtsmand også gå imod. Vi ved, at når der skal uddeles priser, skal der nedsættes nye udvalg, nye grupper, der skal rejse de nordiske lande rundt for at finde en virksomhed, der har opført sig pænt. Hvis nu det bliver en svensk virksomhed det første år, skal det jo være en finsk næste år osv., for det skal selvfølgelig gå på omgang. Det bliver altså et nyt rejseudvalg, man her stabler på benene. Hvis vi skal have en natur- og miljøpris, kan hvert enkelt land lave det for sig selv; der er ingen grund til, at det skal foregå i et nordisk